

BỎ MẶC CHO TRỜI

Thơ: Thục Phương Khang

Nhạc: Ngọc Khánh

= 60

Em Am Em C B7

Cmaj7 D7 G C Am Bsus4 B7

Ngày con

Em B7 C

đi hành trang với lưng thúng Mẹ kẻ ngang hông tiễn tận bến nước đen Biển

Am Bsus4 B7 Em

oi đừng rõ ánh đèn Cho con đi trót cho đêm an lành Đêm kẻ

Em Edim Am6 Em

mạnh Ác hơn sóng dữ Đuối mắt nhìn Mờ mịt biển Đông Ngày

Em F Bsus4 B7

về biển biệt trời không mẹ già còm cõi mộ lòng thương đau Thuyền

G Em D7 G

con vượt biển đã lâu Chị còn mỗi mệt bến sau đợi chờ... Thuyền đời chở

= 64 (dồn dập)

Em Am B7

vỏ Lòng ai nghiêng ngửa Thuyền con ói mưa Hồn mẹ lao đao Thân

Em Am B7 Em

con vui đập ba đào Con ơi nghe mẹ sống sao nên người Câu kinh

Em C B7 Em

chiều mong con mau tới Chén rượu khuya ước được một ngày Biển

Am D7 G B7

ơi đừng nổi cơn say Cho niềm mong đợi còn ngày mai

Em A Em A E

sau

= 128 (Récitatif) E A

Đèn hết dầu Khoai nguội khó nuốt Chị lên rẫy Mót

B7 E E7 A B7 E

những cành khô Vàng trắng dáng khổ Đón côi Hao gầy Con

F#m B7

là một mùa lòng đây Vì con họ xẻ thân này làm

E A A6 A

đôi Chó kia đã đến ngày rồi Gà

E Am B⁷ E E
 kia cũng sắp đến thời vật lộn Thương cha xò
 E C^{#m} A B⁷
 xác dưới đồng Kéo cày thành những đường vòng thay
 E E E⁷ A
 trâu Thương bà tóc bạc mắt sâu Chờ
 B⁷ E
 mong thú cháu người đau rã rồi Thôi
 E A E
 thôi bỏ mặc cho trời Thôi thôi bỏ
 A B⁷ E
 mặc cuộc đời cho ai Con
 E A A E
 đi tìm lại tương lai Con đi tìm
 A B⁷ E
 lại ngày mai an bình